

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIA SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 31, núm. 47, Diumenge XXXIV de durant l'Any, Crist Rei de l'Univers, 21 de novembre de 2010.

UN DÉU QUE SE SACRIFICA PER NOSALTRES

Sóc un Rei que no domino amb les armes,
sinó que domino amb el cor.
No oprimeixo els de sota, sinó que
aixeco als que estan caiguts.
No m'aprofito dels altres, sinó que
dono la meua vida per tots.
No abandono als qui m'abandonen,
sinó que vaig a cercar-los i els
carrego sobre les meves espatlles.
No condemno a ningú, sinó que
vull salvar-vos a tots.
No ensenyo l'art de la guerra, sinó que
ensenyo els camins de la pau.
Jo no mato ningú.
Dono la vida veritable.
Sí, a la creu, Jesús és Rei de perdó, de
reconciliació, de misericòrdia
i de salvació.

AVUI, A L'OFERTORI DE TOTES LES MISSES, COL·LECTA EXTRAORDINÀRIA DE *GERMANOR*

PASTORAL DE LA SALUT. Dimarts, 23 de novembre, a les 10:30 h. reunió a la sala de la planta baixa de la rectoria. L'atenció als malalts és una prioritat en l'acció pastoral d'una comunitat parroquial.

VETLLA DE PREGÀRIA PER LES VOCACIONS. El proper dijous dia 25, a les 9 del vespre, el Grup de Formació que ens reunim cada dijous a aquesta hora, després de l'eucaristia, a la capella del Santíssim, pregarem per les vocacions, realitat que és tan necessària, i a la qual us convidem. Així, ens unim a la "Cadena de Pregària per les vocacions" que fan totes les diòcesis de Catalunya en aquest mes de novembre, amb el lema enguany "Arrelats i edificats en Crist, fermes en la fe".

DIUMENGE VINENT, COMENÇA EL NOU ANY LITÚRGIC. Amb el primer diumenge d'Advent iniciem el nou Any litúrgic i ens preparem per viure el Nadal. Déu actua amb nosaltres de forma molt humana, ens condueix pas a pas i ens espera. Els dies d'Advent són com una crida silenciosa a la porta de la nostra ànima endormiscada perquè anem a l'encontre de la presència de Déu, l'únic capaç d'alliberar-nos.

ALGUNS PETITS ADVERTIMENTS. El de la puntualitat a la celebració eucarística. Cada missa demana el seu "petit advent", aquella preparació d'uns minuts previs a l'hora per disposar-nos interiorment a la celebració. També podem oferir-nos per a algun servei, com el de lector (si som capaços de fer-ho dignament, i havent-ho preparat degudament). Als mossens sovint els incomoda la distància que els separa d'alguns fidels, que persisteixen en el seu propòsit de restar al fons del temple. Si pensem que la Missa és un esdeveniment eminentment comunicatiu, se'ls fa difícil comunicar-se a una assemblea que prescindeix d'aquest caràcter pel fet que prefereix la dispersió i la distància. Un altra cosa una mica empipadora: la de deixar Fulls dominicals pels bancs, o papers per terra, o no deixar els fulls dels cants ben ordenats sobre el banc. Entre tots podem ajudar que la nostra presència contribueixi al caliu que requereix una comunitat.

CENTRE PARROQUIAL. Dijous 25, divendres 26 a les 22h., i dissabte 27 diumenge 28 a les 18h., **teatre "La Cena"** de Jean-Claude Brisville, amb el grup de teatre "Edira". Diumenge 28, **excursió "Ruta pel Garraf"**, a les 8'30 marxa des de la Plaça de Sarrià.

REFLEXIONS SOBRE UNA ANACRÒNICA PROVOCACIÓ

Diumenge passat a Viladecans, el President de l'Executiu espanyol agità de nou l'espantall de la imposició: *"Hemos tenido que vivir décadas y décadas un código de conducta con una forma de ver la vida y la religión. Ya está bien!"*. I altres afirmacions demagògiques. Totaixò una setmana després de la visita de Benet XVI, i precisament en un meeting de cara a les properes eleccions del 28 de novembre, creiem que no és acceptable, i més quan tant es lloa la moderació dels responsables de l'Església de casa nostra. ¿Per què aquesta agitació des de Catalunya? Cameron agrai a Benet XVI la seva contribució al diàleg nacional britànic, Klaus que hagués aportat esperança a les terres de la república txeca, Sarkozy, davant del Papa, parlà de les arrels cristianes i del seu valor per a resoldre els problemes de tots. Les reflexions que segueixen, molt ponderades, són de Fernando de Haro, i han estat publicades a *Pàginadigital* el 16 de novembre.

"El President del Govern ha recorregut, tal com ve realitzant des del 2004, a la fórmula revolucionària de la confrontació, El mecanisme és senzill i pervers. Es tracta d'arrossegar a algun sector social, en aquest cas els cristians, al terreny de l'enfrontament ideològic mitjançant mentides o veritats parcials. Una vegada que tots han estat portats en aquest camp s'alimenta una dialèctica en la qual solament compta el poder i una violència que acaba envilint-ho tot. L'aportació que aquests sectors socials estaven realitzant tranquil·la i lleialment al bé comú s'enverina i es converteix en arma que es llança al seu damunt. Així ha succeït amb els empresaris, amb les víctimes del terrorisme, amb els familiars de les víctimes de la Guerra Civil, que som quasi tots.

Durant els dos dies que ha durat la visita de Benet XVI a Santiago de Compostel·la i a Barcelona, ha corregut un aire extraordinàriament fresc en un país que fa olor a tancat. Per unes hores l'argument dominant en la vida pública no ha sigut aquest tirar-se els trastos al cap, que ens domina des de fa sis anys, sinó un home que ha sabut assenyalar quelcom positiu: la grandesa de la vida quan aquesta s'obre a Déu, possible gràcies a l'esdeveniment cristià. No ha sigut necessari ser catòlic per a reconèixer la novetat que introdueix en la batussa general algú que supera el tedi dominant en subratllar que no hi ha enemistat entre llibertat i veritat. Per unes hores hem viscut el respir d'una posició no instrumental, no dictada per projectes de poder. I això és el que cal destruir. El poder sempre pretén eliminar els subjectes diferents, allò important és que tot el món estigui en la mateixa longitud d'onda. Siguin aliats o enemics, el decisiu és que tot es mogui en el terreny de l'ideologia, i no en aquest terreny de la vida real en el qual les persones i els subjectes socials compten per l'experiència humana que tenen i que lliurement proposen, terreny on és possible trobar-se amb el qui la pensa diferent i construir història de forma gratuïta. La provocació del Govern pretén que s'oblidi l'aire net que ens ha portat el Papa. Per això es fa necessari desplegar una intensa energia no en la topada sinó en l'entendre d'on ha sorgit aquest respir, quin és el mètode de Benet XVI. No és fàcil perquè els catòlics del nostre país tendeixen a donar-ho tot per suposat.

Zapatero diu que les lleis les fa el parlament i no el Papa. El Papa no ha volgut fer lleis. El que passa és que el president teoritza un poder autorreferencial que es porta dintre el germen de l'autoritarisme. El vell fantasma de la imposició d'una moral catòlica que s'agita, ara ja sense suport històric, li serveix per a refusar allò que Sarkozy i Cameron agrai a Benet XVI. Un vell anticlericalisme impedeix de reconèixer que les democràcies occidentals, Habermas *dixit*, no poden ser solament formals i requereixen de l'aportació que totes les tradicions laiques o religioses puguin fer per enfortir l'*humus* social que les sustenta. Zapatero pot dedicar-se a rebutjar aquesta aportació però els cristians no poden deixar d'oferir-la, els convé. L'exercici de traduir en "termes laics" l'aportació cívica de l'experiència de la fe està per fer i aquest és un exercici que ajuda a sanejar les pròpies arrels. La identificació entre espanyol i catòlic que denuncia Jiménez Lozano ha provocat que la presència pública s'hagi pensat en termes confessionals.

En l'àmbit social un no catòlic com Víctor Pérez Díaz ha escrit recentment un paper intitulat *Catholicism, social values and the welfare system in Spain* (www.asp-research.com/pdf/Asp%20102.pdf), en el qual destaca el paper de l'Església com a "creadora de benestar". És un bon exemple de la tasca que tenim per davant. És millor no caure en les provocacions; els cristians, com deia Péguy, són els millors ciutadans. Sempre i quan siguin fidels a la seva experiència i no transitin per les àrides terres de l'ideologia." Fins aquí l'article de F. De Haro. A aquestes reflexions potser es podria afegir que els qui es dediquen reiteradament, com ho fa Zapatero, a enverinar el passat, no donen esperança, sinó que destrueixen les bases ànimes de l'esperança, tot el contrari del que està fent Benet XVI. Tanmateix, quan es llisca pel pendís de la demagògia i l'objectiu consisteix en exaltar els electors més que no pas dir-los la veritat i fer que vegin clar allò que interessa al país, es mina la mateixa democràcia, i de retop, es fa mal al país mateix. També ens semblen rellevants les reflexions del nostre Cardenal, el Dr. Lluís Martínez Sistach, en la seva ponència, el passat 7 de setembre, a les "XI Jornadas de Teología" a Santiago de Compostel·la intitulades: *"Razones para la presencia pública de la Iglesia: el discurso ético sobre economía y política en Caritas in veritate"*, un text extens i profund, i de molta actualitat. Estan penjades al nostre web. .

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. Dissabtes i Vigílies de festa, amb servei de guarderia pels petits: 19:15. Diumenges: 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Caritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Volta, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. Centre Parroquial – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net